யோசனைகளும் முடிவுகளும்

உங்களுக்கு உண்டான அழைப்பினாலே நீங்கள் ஒரே நம்பிக்கைக்கு அழைக்கப்பட்டதுபோல, ஒரே சரீரமும், ஒரே ஆவியும் உண்டு; ஒரே கர்த்தரும், ஒரே விசுவாசமும், ஒரே ஞானஸ்நானமும், எல்லாருக்கும் ஒரே தேவனும் பிதாவும் உண்டு; அவர் எல்லார்மேலும், எல்லாரோடும், உங்கள் எல்லாருக்குள்ளும் இருக்கிறவர் (எபே. 4:4-6).

மாறுபட்ட குழுக்களும் மற்றும் தனிநபர்களும் ஞானஸ்நானத்தின் அர்த்தம் மற்றும் நோக்கம் பற்றிய தங்களின் புரிந்து கொள்ளுதலில் மாறுபடுகின்றனர். இந்தப் புரிந்து கொள்ளுதல்களில் சில ஞானஸ்நானத்தை கர்த்தராகிய இயேசுவின் இரத்தத்தினுடைய இரட்சிக்கும் வல்லமையின் மீதுள்ள விசுவாசத்தினாலான அர்த்தமும் நோக்கமும் நிறைந்த செயல் பாடாக்குவதற்குப் பதில் அதை ஒரு வெற்றுச் சடங்காச்சாரமாகவே ஆக்குகின்றன.

ஞானஸ்நானத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கு ஒருவர் தேவனுடைய கட்டளைகள் மற்றும் வாக்குத்தத்தங்களுக்கான பதில் செயல்களை ஆளும் ஐந்து கொள்கைகளையும் (''பழைய ஏற்பாட்டில் சடங்கும் புரிந்து கொள்ளுதலும்'' என்ற பாடத்தைக் காணவும்) மற்றும், ஆவல் மற்றும் செயல்பாடு ஆகியவை பற்றிய கலந்துரையாடுதலையும் (“புதிய ஏற்பாட்டில் சடங்கும் புரிந்து கொள்ளுதலும்'' என்ற பாடத்தைக் காணவும்) மறுகண்ணோட்டம் செலுத்த வேண்டும். சில செயல்பாடுகள் ஒரு பயனை அடையவோ அல்லது உண்டாக்கவோ வல்லமையுடையவைகளாயிருக்க, மற்ற செயல்பாடுகள் எந்த விஷயத்தையும் அடையத் தம்மிலே வல்லமையற்றவைகளாய் இருக்கின்றன. தாம் செய்கின்ற செயலானது வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஒரு ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டு வர முடியாது என்று ஒருவர் அறிந்தால், பிறகு அவர் அந்த ஆசீர்வாதத்தை அளிக்கக் கூடிய இன்னொரு செயல்பாட்டின் மீது விசுவாசம் கொள்ள வேண்டும். ஆகையால், அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்துள்ளவர் தாம் வாக்குத்தத்தம் செய்துள்ளதை நிறைவேற்றுவார் என்பதில் விசுவாசம் கொண்டு அதைப் பெற்றுக் கொள்ளும் நோக்கத்துடன் செயல்பட வேண்டும்.

ஒருவரின் சொந்த செயல்களினால் சாதிக்கப்பட்ட விளைவுகளுக்கும், இன்னொருவரின் செயலின் மீதுள்ள விசுவாசத்தின் காரணமாகப் பெறப்பட்ட பயன்களுக்கும் இடையில் ஒரு வித்தியாசம் இருக்கின்றது.

எரிகோ நகரத்தின் மதில்கள் வீழ்ந்த நிகழ்ச்சியானது (யோசுவா 6) இதற்கு நல்லதொரு விளக்கமாக உள்ளது. யோசுவா மற்றும் இஸ்ரவேல் மக்கள் ஆகியோரின் செயல்பாட்டின் காரணமாக அந்த மதில்கள் விழவில்லை. தேவன் அவற்றை விழச் செய்வார்/இடித்துத் தள்ளுவார் என்று அவர்கள் கொண்டிருந்த விசுவாசத்தின் காரணத்தினால் தேவன் அம்மதில்களை இடிந்து விழச் செய்தார். அவர்கள் தங்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்ட செயலானது மதில்களை இடிந்து விழச் செய்ய முடியாதிருந்தது என்று அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். தேவன் செய்வதாக வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருந்த விஷயத்தின் மேல் உள்ள விசுவாசத்தின் காரணமாகவே இஸ்ரவேல் மக்கள் செயல்பட்டனரே அன்றி, தங்கள் சொந்த செயல்பாட்டின் வல்லமை மீது விசுவாசம் கொண்டு அவர்கள் செயல்பட வில்லை. தேவன் மதில்களை இடிந்து விழச் செய்வார் என்று அவர் மீது விசுவாசம் கொள்ளாமல் அவர்கள் மதில்களைச் சுற்றி அணிவகுத்துச் சென்றிருந்தால், தேவன் மதில்கள் இடிந்து விழும்படி செய்திருக்க மாட்டார். இது அவர் சரியாகச் செயல்படத் தவறியதால் அல்ல ஆனால் அவர்களின் விசுவாசக் குறைவினாலேயே அப்படி ஆகியிருக்கும். தேவன் என்ன செய்வார் என்பதைப் பற்றிய புரிந்து கொள்ளுதல் இன்றி அவர்கள் செயல்பட்டிருந்தால், அவர்களின் செயல்பாடானது, கிரியை செய்ய வல்லவரான தேவன் மீதுள்ள விசுவாசத்தினாலின்றி கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலின் அடிப்படையிலேயே இருந்திருக்கும்.

தேவன் மீதுள்ள விசுவாசத்தின் செயல்பாடு, ஞானஸ்நானம்

ஞானஸ்நானம் என்பது, ஒருவர் நம்புகிறாரா அல்லது புரிந்து கொள்ளுகிறாரா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல் சோப்பு மற்றும் தண்ணீர் கொண்டு உடல் அழுக்கை நீக்கும் ஒரு குளியல் போன்றதல்ல. ஞானஸ்நானமானது பாவங்களை நீக்குவதற்கான உள்ளான வல்லமையைத் தன்னிலே பெற்றிருப்பதில்லை; இயேசுவின் இரத்தம் மாத்திரமே அதைச் செய்ய முடியும். மனிதரின் செயல்பாடொன்றின் வல்லமையினால் தேவனுடைய ஈவு வருவதில்லை, ஆனால் மனிதர் செயல்படுவதற்குக் காரணமான விசுவாசத்திற்கே தேவன் பலன் அளிக்கின்றார். யோசுவாவும் இஸ்ரவேல் மக்களும் தாங்கள் செய்த செயலானது மதில்களை இடிந்து விழப் பண்ணாது என்று உணர்ந்து, விசுவாசத்தினால் செயல்பட்டது போல, ஞானஸ்நானம் பெறுகின்றவர்கள் தாங்கள் செய்யும் செயலானது தங்கள் பாவத்தை நீக்க வல்லமை உடையதாயிருப்பதில்லை என்று உணர்ந்து, விசுவாசத்தினாலே செயல்படுகின்றனர்.

இயேசுவின் இரத்தத்தின் மீது விசுவாசம் கொண்டவர்களுக்கு இரட்சிப்பு அளிக்கப்படுகின்றது (ரோமர் 3:23-25). பாவங்களை மன்னிப்பதற்கு இயேசுவின் இரத்தத்தின் மீதுள்ள விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் இல்லாத ஞானஸ்நானமானது சிலுவையில் அவரது மரணத்திற்கு முற்றிலும் தொடர்பற்றதாகவும், அவரது இரத்தத்தின்

மீதுள்ள விசுவாசத்தின் செயல்பாடு என்பதல்லாததாகவும் உள்ளது. ஒருவர் தம்மைச் சுத்திக்கரிக்க இயேசுவின் இரத்தத்தின் மீது விசுவாசம் அற்றவராகவே ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் இரட்சிக்கப்படக் கூடுமென்றால், அவரது ஞானஸ்நானமானது தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்காக என்றிருப்பினும், இயேசுவின் இரத்தத்தின் மீது விசுவாசமின்றியே அவர் இரட்சிக்கப்படக் கூடும்.

ஒருவர் பாவ மன்னிப்பைப் பெறுகிறோம் என்பதை அவர் ஞானஸ்நானம் பெறுகையில் புரிந்து கொள்ளாதிருந்தாலும் அவர் பாவமன்னிப்பைப் பெற முடியும் என்பதற்குச் சிலர் கொடுத்திருக்கும் விளக்கங்களுக்கு செசில் மே, ஜூனியர் அவர்கள் ஒரு பதிலுரை எழுதினார்:

> நோயுள்ள மனிதர்கள் சரியான மருந்தை உட்கொண்டால், அது அவர்களைக் குணமாக்கும் நோக்கம் கொண்டதாயுள்ளது என்பதை அவர்கள் அறிந்தாலும் அறியாவிட்டாலும் அந்த மருந்து அவர்களைக் குணமாக்கும். அவர்கள் தாங்கள் ஏற்கனவே நலமாக இருப்பதாகத் தவறாக நினைத்திருந்தாலும் கூடத் தங்கள் மருத்துவர் அல்லது பெற்றோருக்கு கீழ்ப்படிவதற்காக அம்மருந்தை உட்கொண்டாலும், அந்த மருந்து அப்பொழுதும் கூட வேலை செய்யும்.[1]

இன்னொரு விளக்கத்தைக் கொடுத்த பிறகு அவர் பின்வருமாறு எழுதினார்:

> இருப்பினும் இந்த விளக்கங்கள் செயல்பாடு மற்றும் வாக்குத்தத்தம் ஆகியவற்றிற்கு இடையே உள்ள உறவின் கருத்தில் முறிந்து போய் விடுகின்றன. மருந்து என்பது சாதாரணமாகவே உள்ளாகக் குணப்படுத்துதலுடன் தொடர்புடையதாகும் … இரட்சிப்பு என்பது கிருபையினால் உண்டாகின்றதென்பது துல்லியமாய் இருக்கும் காரணத்தால், அது ஞானஸ்நானம் பெறுவதினால் அல்ல, விசுவாசத்தினாலே ஈட்டப் படுவதா யிருக்கின்றது, அது தண்ணீரில் உள்ளான மதிப்பீடுகளினாலோ அல்லது செயலினாலோ நிறைவேற்றப் படுவதல்ல, ஒருவர் இரட்சிக்கும் விசுவாசம் கொண்டுள்ளாரா என்பது போலவே ஞானஸ்நானம் மற்றும் இரட்சிப்புக்கு அதனுடன் உள்ள தொடர்பு பற்றிப் புரிந்து கொள்ளப்பட்டுள்ளது என்ன என்பதும் தகுந்ததாகவே உள்ளது.
>
> நாம் இரட்சிப்புக்கான நமது தேவையைக் காண்கின்றோம், கிறிஸ்து அளிக்கின்ற நீதிமானாக்குதலுக்காக நாம் அவர்மீது நம்பிக்கை கொள்ளுகின்றோம், மற்றும் அவர் "விசுவாசமுள்ளவனாகி ஞானஸ்நானம் பெற்றவன் இரட்சிக்கப்படுவான்" என்று கூறியுள்ள காரணத்தினால் ஞானஸ்நானம் பெறுகின்றோம். இரட்சிக்கப்படுதல் ஞானஸ்நானம் பெறுதலிலே உள்ளது, ஞானஸ்நானத்தையும் இரட்சிப்பையும் வாக்குத்தத்தத்தால் கிறிஸ்து இணைத்துள்ளார் என்று அவர் மீது கொள்ளும் விசுவாசம் தவிர ஞானஸ்நானம் மற்றும் இரட்சிப்பு ஆகியவை வேறெந்த தொடர்பு இல்லாதிருக்கும் பொழுது, நாம் விசுவாசத்தின் மூலமாகக் கிருபையினால் இரட்சிக்கப் படுகின்றோம் என்பதை விசுவாசிக்கின்றோம்.[2]

ஞானஸ்நானம் தன்னிலேயே பாவத்தை நீக்குமென்றால், ஞானஸ்நானம் பெறுபவரின் விசுவாசம் அல்லது புரிந்து கொள்ளுதல் இன்றியே பாவமானது நீக்கப்பட்டு விடும். ஞானஸ்நானம் என்ற செயலானது பாவத்தை நீக்க முடியாதாகையால், பாவங்கள் நீக்கப்பட இன்னொருவர் நமது பாவங்களுக்காக இரத்தம் சிந்திய இயேசு என்பவர் மீது விசுவாசம் கொள்ளுதல் என்பது அவசியமாகின்றது. இது உண்மையல்ல வென்றால், இயேசுவின் இரத்தத்தின் மீதுள்ள விசுவாசத்தினால் பாவங்கள் நீக்கப்படுவாதாயிராமல், தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதல் என்ற சடங்காச்சாரச் செயலின் அடிப்படையில் அமைந்ததாக, இயேசுவின் இரத்தத்தினுடைய சுத்திகரிக்கும் வல்லமையை ஒன்றுமற்றதாக ஆக்கி விடுவதாக இது அமைந்து விடும். இப்படிப்பட்டதொரு அணுகுமுறையானது ஞானஸ்நானத்தை மனிதனின் பாவம் நிறைந்த நிலை மற்றும் இயேசுவின் இரத்தத்தினுடைய வல்லமை ஆகியவற்றிற்கு முற்றிலும் தொடர்பற்றதாக்கி விடும்.

ஞானஸ்நானமல்ல, இயேசுவின் இரத்தமே பாவத்தை நீக்கும் வல்லமை கொண்டுள்ளது என்பதால், ஞானஸ்நானத்தின் பயனானது அவரது இரத்தத்தின் மீது ஒருவர் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தினாலேயே பெறப்படுகின்றது. ஒருவர் ஞானஸ்நானம் பெறுவதினால் மட்டும் மன்னிப்பு உண்டு என்பதானது ஞானஸ்நானத்தை இயேசுவின் இரத்தத் தின் மீதுள்ள விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக பாவமன்னிப்பின் அடிப்படையில் ஏற்படுத்துவதாகி விடும். இயேசுவின் இரத்தத்தினுடைய இரட்சிக்கும் வல்லமையின் மீது விசுவாசமின்றி, கிரியைகளினாலேயே இரட்சிப்பு உண்டு என்பதை விட புதிய ஏற்பாட்டுக்கு அதிக முரண்பாடான வேறு உபதேசம் எதுவும் கிடையாது (எபே. 2:8; ரோமர் 3:25).

மேற்கண்ட முடிவுகளிலிருந்து சில கண்ணோட்டக் கருத்துக்கள் மாறுபடுகின்றன:

> *... கர்த்தர் மக்களைக் கீழ்ப்படியும்படிக் கட்டளையிட்டதும், அதன் நோக்கத்தை அவர் நிறைவேற்றுகின்றதுமான கட்டளைகளில் பிந்தியதையல்ல முந்தியதையே அவர்கள் செய்ய வேண்டும். உண்மையில், பிந்தியதை அவர்கள் செய்ய முடியாது. ஞானஸ் நானத்துடன் தொடர்புடைய வகையில் "பாவமன்னிப்பு" (அப். 2:38) என்பது மனிதர்கள் ஞானஸ்நானம் பெறும் பொழுது தேவன் நிறைவேற்றுகின்ற ஒரு நோக்கமாக உள்ளது. "பரிசுத்த ஆவியின் வரம்" என்பது ஒரு வாக்குத்தத்தமாக உரைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அது மன்னிப்பு என்ற அதே வகையில் பொருந்துவதாக உள்ளது, ஏனெனில் இவ்விரண்டு ஆசீர்வாதங்களுமே மனந்திரும்பி ஞானஸ்நானம் பெறுபவர்கள் மீது தேவனால் பொழியப்படுகின்றவைகளாகும். "பாவமன்னிப்பு" என்பதோ அல்லது "பரிசுத்த ஆவியின் வரம்" என்பதோ ஞானஸ்நானக் கட்டளையின் பாகமாய் இருப்பதில்லை. இவ்விரண்டுமே கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிவதைத் தொடர்ந்து வரும் விளைவுகளாய் உள்ளன. ஞானஸ்நானத்தில் தேவன் பாவமன்னிப்பை யும் பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தையும் வழங்குகின்றார் என்று மக்கள்*

அறிந்திருக்க வேண்டும் அல்லது இவ்விரண்டில் ஒன்றையோ அல்லது இவ்விரண்டு பயன்களையுமே அவர்கள் மறுதலிக்கப்பட்டவர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான வெளிப்படையான கூற்று எதையும் கர்த்தரிடத்திலிருந்து எவரொருவரும் ஒருக்காலும் காண மாட்டார்கள்.[3]

தேவனே பாவங்களை மன்னிக்கின்றார் என்பதை எவரொருவரும் மறுப்பதில்லை. இருப்பினும், இன்னொருவரால் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டுள்ளதைப் பெறும் நோக்கத்திற்கு ஒருவர் பதில்செயல் செய்ய இயலும். எரிகோவின் மதில்களைத் தேவன் இடிந்து விழப் பண்ணுவார் என்று இஸ்ரவேல் மக்கள் விசுவாசம் கொண்டிருந்தனர். எனவே அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்திருந்ததைப் பெற்றுக் கொள்ளும்படிக்கு அவர்கள் பதில்செயல் செய்தனர்.

"மூந்நூறு ரூபாய்க்காக உங்கள் கையை நீட்டுங்கள்!" என்ற கூற்றிற்கும், "உங்கள் கையை நீட்டுங்கள்!" என்ற கூற்றிற்கும் இடையே ஒரு வித்தியாசம் உள்ளது. பிந்திய கூற்றில் குறிப்பிடப்பட்ட நோக்கமோ அல்லது ஆசீர்வாதமோ இல்லாத ஒரு கட்டளையாக உள்ளது. முந்திய கூற்றானது கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிவதில் நோக்கத்துடனான செயல்பாடு மற்றும் வாக்குறுதியில் விசுவாசம் ஆகியவற்றைக் கோருகின்றது, பிந்திய கூற்றோ கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலுக்கப்பால் விசுவாசத்தையோ அல்லது நோக்கத்தையோ கோருவதில்லை.

முதலாவது கூற்றின்படியாகக் கையை நீட்டுதல் என்பது அவ்விதம் நீட்டுபவர் முந்நூறு ரூபாய்க்காக தமது கையை நீட்டாதவரை அவரை முந்நூறு ரூபாயைப் பெறும் தகுதியுடையவராக்குவதில்லை. அவர் தமது கையை ஒரு கை குலுக்கலுக்காகவோ அல்லது வேறு சில காரணங்களுக்காகவோ நீட்டலாம், ஆனால் இந்தச் செயலானது முந்நூறு ரூபாயைப் பெறுவதற்கு அவரைத் தகுதிப் படுத்துவதில்லை. கையை நீட்டும் மனிதருடைய சிந்தனையை ஒருவர் அறிய முடிந்தால், அவர் தம் கையை முந்நூறு ரூபாயைப் பெறுவதற்காகவா அல்லது வேறு எதற்காகவா, எதற்கு நீட்டுகிறார் என்பதை அறிந்து கொள்வார். இரண்டாவது கூற்றைக் கவனியுங்கள். வாக்குறுதி செய்யப்பட்டது என்ன என்பதை ஒருவர் அறிந்திராவிட்டால் அல்லது புரிந்து கொண்டிராவிட்டால் அவர் எப்படி யாரோ ஒருவர் முந்நூறு ரூபாய் கொடுப்பார் என்ற விசுவாசம் கொள்ளவோ அல்லது முந்நூறு ரூபாய்க்காகத் தம் கையை நீட்டவோ முடியும்?

பழைய பிரமாணத்தின் கீழ், மிருகங்கள் நன்றிப் பலிகளாகவோ/ஸ்தோத்திர பலிகளாகவோ, சமாதான பலிகளாகவோ அல்லது பாவ நிவாரண பலிகளாகவோ பலி செலுத்தப்பட முடிந்திருந்தது (லேவி. 4:27, 28). ஒவ்வொரு பலியும் ஒரு நோக்கத்திற்காகக் கொண்டு வரப்பட வேண்டியிருந்தது; எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவர் "தாம் செய்திருந்த பாவத்திற்காக" பாவ நிவாரணப் பலியொன்றைக் கொண்டு வரவேண்டியிருந்தது. பல்வேறு வகையான பலிகளுக்கான மிருகங்கள் ஒரே வகையைச்

சேர்ந்தவைகளாயிருக்கலாம், ஆனால் ஒவ்வொரு பலியும் குறிப்பிட்ட ஒரு நோக்கத்திற்காகவே செலுத்தப்பட வேண்டியதாயிருந்தது.

இஸ்ரவேல் புத்திரர்களில் ஒருவர் ஒரு ஆட்டுக்குட்டியை ஆசாரியரிடம் கொண்டு வந்து தாம் ஒரு பலி செலுத்த விரும்புவதாக அறிவிக்கிறார் என்பதைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள். அந்த ஆசாரியர் அவரிடத்தில், "இந்த பலியை நீங்கள் கொண்டு வந்தது எதற்காக?" என்று கேட்பார்.

அதற்கு அந்த மனிதர், ''தேவன் பலியிடுதலைக் கட்டளை யிட்டுள்ளதால்" என்று பதில் அளிப்பார்.

அதற்கு அந்த ஆசாரியர், "பலிகளுக்குப் பல்வேறு நோக்கங்கள் உள்ளன, உங்கள் நோக்கம் என்ன?" என்று கேட்பார்.

அதற்கு அந்த மனிதர், ''தேவன் பலியிடுவதைக் கட்டளை யிட்டுள்ளார்" என்று பதில் அளிப்பார்.

அதற்கு அந்த ஆசாரியர், ''அது போதுமானதல்ல. உங்கள் பலியிடுதலுக்கு நீங்கள் ஒரு நோக்கம் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்" என்பார்.

அதற்கு அந்த மனிதர், ''நான் எதற்காக இந்தப் பலியைச் செலுத்துகிறேன் என்று நான் அறியேன். தேவன் பலி செலுத்தும்படி கட்டளையிட்டுள்ளார் என்பதை மட்டும் நான் அறிவேன்" என்பார்.

அதற்கு அந்த ஆசாரியர், "இது உங்கள் பாவங்களுக்கான பலியா?" என்று கேட்பார்.

அதற்கு அந்த மனிதர் மறுப்புரையாக, "பாவங்களை மன்னித்தல் என்பது தேவனுடைய பகுதியாகும். பாவமன்னிப்புக்கு நான் கீழ்ப்படிய முடியாது. நான் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய மட்டுமே விரும்புகிறேன்'' என்பார்.

அதற்கு அந்த ஆசாரியன், "உங்கள் பலியிடுதலுக்கு நீங்கள் ஒரு நோக்கம் கொண்டிருக்கவில்லையென்றால், நீங்கள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய முடியாது" என்று தெரிவிக்கக் கூடும். "தேவன் பலியிடுதலைக் கட்டளை யிட்டதுடன் பலியிடுதலைக் குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுக்காகச் செய்ய வேண்டும் என்றும் கட்டளையிட்டுள்ளார்" என்றும் அவர் கூறுவார்.

அதற்கு அந்த மனிதர், ''எனது பாவம் ஏற்கனவே மன்னிக்கப் பட்டாயிற்று. தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்காகப் பலி செலுத்துவதே எனது நோக்கமாய் உள்ளது" என்று கூறலாம்.

ஆசாரியர் முடிவாக, "பலியிடுதல் என்பது குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக இல்லாத வரையில், நான் அதைச் செலுத்த முடியாது. நான் இதை ஒரு நன்றிப் பலியாகவோ அல்லது ஒரு சமாதான பலியாகவோ அல்லது ஒரு பாவநிவாரண பலியாகவோ செலுத்துவேன், ஆனால் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படி வதற்காக மட்டும் என்று இதை என்னால் செலுத்த இயலாது" என்று கூறுவார்.

தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதல் என்பது பலி என்பதைக் காட்டிலும் அதிகமானவற்றை உள்ளடக்கியதாயிருக்கும், ஏனெனில் கீழ்ப்படிதல் என்பது சரியான நோக்கத்தின் அடிப்படையில் அமைந்த செயலையும் வேண்டிக் கேட்கின்றது.

இன்றைய நாட்களில் ஞானஸ்நானமானது பல்வேறு நோக்கங்

களுக்காக(உதாரணமாக, நாமகரணக் கூட்டமொன்றில் உறுப்பினர் ஆவதற்கு அல்லது ஒருவர் இரட்சிக்கப்பட்டுள்ளார் என்று காண்பிப் பதற்கு)த் தரப்படுகின்றது. தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதல் என்பது ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கான ஒரு காரணமாய் இருந்தாலும், தேவன் செய்வதாக வாக்குத்தத்தம் பண்ணியுள்ளதில் கொண்டுள்ள விசுவாசத்தை ஒன்றுமற்றதாக்குகின்ற கீழ்ப்படிதலானது தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதலாக இருப்பதில்லை.

கூற்று 1: "இயேசு நமக்கு உதாரணமாக இருக்கின்றார்"

ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கான நமது நோக்கத்திற்கு இயேசு ஒரு உதாரணமாக விளங்குகின்றார் என்று கூறப்பட்டுள்ளது: "இயேசு ஞானஸ்நானம் பெற்றவாறே நாமும் ஞானஸ்நானம் பெற வேண்டும் ... என்று நம்மிடத்தில் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது."[4] இயேசு பல வழிகளில் நமக்கு உதாரணமாக இருக்கின்றார், ஆனால் மனந்திரும்புதல் தேவையாயிருக்கின்ற (அப். 3:19) பாவமன்னிப்புக்கு அவர் நமது உதாரணமாக இருக்க முடியாது, ஏனெனில் அவரிடத்தில் மனந்திரும்ப அல்லது மன்னிக்கப்பட ஏதுவான பாவம் எதுவும் இல்லாதிருந்தது.

இயேசு தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்காகவே ஞானஸ்நானம் பெற்றார், அவர் பாவமன்னிப்பிற்காக ஞானஸ்நானம் பெறவில்லை. யோவானிடத்தில் ஞானஸ்நானம் பெற வந்தவர்கள் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்காக வந்தனர். வருவதற்கு இது ஒரு நல்ல காரணமாகவே இருந்தது, ஆனால் அவர்கள் வந்ததற்கு இது ஒன்று மட்டுமே காரணமாக இருந்ததில்லை. அவர்கள் தங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிடவும் (மத். 3:6) மற்றும் யோவானால் அறிவிக்கப்பட்ட மன்னிப்பைத் தேடவும் வந்தனர் (லூக். 3:3).

இந்த நோக்கத்திற்காக இயேசு வரத் தேவையில்லாதிருந்தது என்ற உண்மையானது இந்த நோக்கத்திற்காக மற்ற யாவரும் வரத்தேவை யாயிருந்தது என்ற உண்மையை ஒன்றுமற்றதாக்கி விடுவதில்லை, மற்றும் நாம் இந்த நோக்கத்திற்காக வரவேண்டிய நமது தேவையையும் இது ஒன்றுமற்றதாக்குவதில்லை. நமது கரங்கள் அழுக்காயுள்ளன என்பதை உணர்ந்து அதைக் கழுவுவதற்கு வருகின்ற மக்களைப் போன்றவர்களாகவே நாம் இருக்கின்றோம். இயேசுவின் இரத்தத்தின் மூலமாக சுத்திகரிக்கப் படுதலை நாடுதல் என்பதே நாம் அவரிடத்தில் வருதலுக்கும் அவருடைய சித்தத்திற்கு நம்மை ஒப்புக் கொடுத்தலுக்குமான நோக்கமாயிருக்க வேண்டும். நாம் நம்மைக் கழுவிச் சுத்திகரித்துக் கொள்வதில்லை என்ற உண்மையானது இந்த சுத்திகரிப்பை பெறும் நோக்கத்திற்காக ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் நாம் இயேசுவினிடத்தில் வர முடியாது என்று அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. நாம் இந்த நோக்கத்திற்குக் கீழ்ப்படிய முடியாது, ஆனால் இயேசுவின் இரத்தத்தினால் சுத்திகரிக்கப்படுதல் என்ற நோக்கத்திற்கு நாம் வர முடியும். இந்த நோக்கத்திற்காக வரும்பொழுது

தேவன் நமது விசுவாசத்தைக் காண்கின்றார், மற்றும் நமது விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் அவரே நமது பாவங்களை மன்னிக்கின்றார். வேறொரு நோக்கத்திற்காக ஞானஸ்நானம் பெற வருபவர் தாம் ஞானஸ்நானம் பெறும் பொழுது இயேசுவின் இரத்தத்தின் மூலம் அவர் பாவங்களை மன்னிப்பதாகத் தேவன் ஏற்படுத்திய வாக்குத்தத்தத்தின் மீது விசுவாசம் கொண்டவராய் பதில்செயல் செய்வதில்லை.

ரூபல் ஷெல்லி அவர்களின் பின்னாளைய சில கூற்றுக்கள் முரண் பட்டவைகளாயிருப்பினும், பின்வருமாறு அவர் சரியாக உற்று நோக்கினார்: "தனிப்பட்ட விசுவாசமே மிக முக்கியமான விஷயமாய் உள்ளது. ஒருவர் புரிந்து கொள்வது என்ன? இவ்விஷயத்தில் அவரது உள் நோக்கம் என்ன?"[5]

எல்லா நீதியையும் நிறைவேற்றுவதற்காகவே தாம் ஞானஸ்நானம் பெற வந்ததாக இயேசு கூறினார், இது அவர் தமது ஞானஸ்நானத்திற்கான நோக்கத்தை அறியாதிருந்ததில்லை என்று அர்த்தப்படுத்துகின்றது, இயேசுவைப் பின்பற்றுவதற்கு நாம், ஞானஸ்நானம் நமக்காகக் கொண்டுள்ள நோக்கம் என்ன என்பதை அறிந்தவர்களாய் வர வேண்டும், இது நமது பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுவதற்காக நாம் ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கு வர வேண்டும் என்று அர்த்தப்படுகின்றது.

கூற்று 2: "ஆவியானவரின் வரமும் பாவமன்னிப்பும் ஒரே வர்க்கத்தை உடையனவாய் இருக்கின்றன"

சுத்திகரித்தல் என்பதே ஞானஸ்நானத்தின் நோக்கம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளுதலின் அவசியத்தைச் சிலர் மறுத்திருக்கின்றனர்:

> *''பரிசுத்த ஆவியின் வரம்'' என்பது ஒரு வாக்குத்தத்தமாக உரைக்கப்பட்டிருந்தாலும், இது பாவமன்னிப்பு என்பதின் வகையிலேயே பொருந்துவதாய் உள்ளது, ஏனெனில் இவ்விரண்டுமே மனந்திரும்பி ஞானஸ்நானம் பெறுபவரின் மீது தேவன் பொழியும் ஆசீர்வாதங்களாய் உள்ளன. "பாவ மன்னிப்பு" என்பதோ அல்லது "பரிசுத்த ஆவியின் வரம்" என்பதோ ஞானஸ்நானக் கட்டளையின் பாகமாய் இருப்பதில்லை.[6]*

அப். 2:38 வசனமானது, "மனந்திரும்பி ... ஞானஸ்நானம் பெறுங்கள் மற்றும் நீங்கள் பாவமன்னிப்பையும் பரிசுத்த ஆவியையும் பெறுவீர்கள்" என்றோ அல்லது "பாவமன்னிப்புக்காகவும் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியின் வரத்திற்காகவும் நீங்கள் மனந்திரும்பி ஞானஸ்நானம் பெறுங்கள்" என்றோ கூறுவதில்லை. இவ்வசனமானது, ''நீங்கள் மனந்திரும்பி ... பாவ மன்னிப்புக்கென்று ... ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்; அப்பொழுது பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தைப் பெறுவீர்கள்'' என்றே கூறுகின்றது. பாவமன்னிப்பும் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியின் வரமும் கிரேக்க

வார்த்தையான eis (“for” “*க்கு*”) *என்பதற்குச் சமமாக தொடர்பு படுத்தப் படவில்லை.* “For” ‘‘*க்கு*’’ ‘‘*க்கென்று*’’ (eis) *என்பது பாவமன்னிப்புடன் மட்டுமே தொடர்பு படுத்தப்பட்டுள்ளது (“பாவமன்னிப்புக்கென்று ... ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்”), இது பரிசுத்த ஆவியின் வரத்துடன் தொடர்பு படுத்தப்படவில்லை (“பரிசுத்த ஆவிக்கென்று ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்”). ஞானஸ்நானம் என்பது பாவமன்னிப்புக்கென்று தானே தவிர, பாவமன்னிப்புக்கென்றும் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியின் வரத்திற்கென்றும் ஆனதல்ல. பாவமன்னிப்புக்கென்று இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்திலே ஞானஸ்நானம் பெறுவதென்பது பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவதற்கான நிபந்தனையாக உள்ளது.*

இந்த வேறுபாட்டை பல்வேறு மொழிபெயர்ப்புகள் வெளிக் கொண்டு வருகின்றன:

> *மனந்திரும்பி ... பாவமன்னிப்புக்கென்று ... ஞானஸ்நானம் பெறுங்கள், மற்றும் நீங்கள் பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தைப் பெறுவீர்கள்* (NIV *மற்றும்* Green, *ஒரு நேரடியான மொழிபெயர்ப்பு).*
>
> *மனந்திரும்பி, ... பாவமன்னிப்புக்கென்று ... ஞானஸ்நானம் பெறுங்கள், மற்றும் நீங்கள் பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தைப் பெறுவீர்கள்* (NASB, RSV, NRSV).

இந்த மொழிபெயர்ப்புகள் யாவும் “பாவமன்னிப்பு” என்ற வார்த்தைக்குப் பிறகு (தமிழில் ‘‘பெறுங்கள்’’ என்ற வார்த்தைக்குப் பிறகு) ஒரு புள்ளியையோ அல்லது காற்புள்ளியையோ இடுவதன் மூலம், பரிசுத்த ஆவியின் வரம் என்பது மனந்திரும்பி, பாவமன்னிப்புக்கென்று இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் பெறுபவர்களுக்கு அருளப்படு வதாகும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இவ்விதமாக, ஒருவர் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவதற்காக ஞானஸ்நானம் பெறுவதில்லை, அதற்குப் பதிலாக பாவமன்னிப்பைப் பெறுவதற்காகவே ஞானஸ்நானம் பெறுகின்றார், பரிசுத்த ஆவியின் வரம் இதனைத் தொடர்ந்து வருவதாயுள்ளது.

ஞானஸ்நானம் என்பது புதிய பிறப்பைக் கொண்டு வருவதை அடக்கியுள்ளது. பரிசுத்த ஆவியின் வரம் என்பது மறுபடியும் பிறந்தவர்களுக்கு (கலா. 4:6) அந்தப் பிறப்பு ஏற்பட்ட பிறகு தரப்படும் வரமாய் இருக்கின்றது. ஒருவர் மீண்டும் பிறப்பதற்காக ஞானஸ்நானம் பெறுகின்றார், மற்றும் ஒருவர் மறுபடி பிறந்துள்ள காரணத்தினால் அவருக்கு பரிசுத்த ஆவி அருளப்படுகின்றார். ஞானஸ்நானமும் பரிசுத்த ஆவியின் வரமும் சம அளவில் பாவமன்னிப்புடனும் புதிய பிறப்புடனும் உறவு படுத்தப்படுவதில்லை. ஒரு வெற்றுச் சடங்கினால் புதிய பிறப்பு நடை பெறுவதில்லை, ஆனால் ஞானஸ்நானம் பெறுகையில் சுத்திகரிப்பையும் புதிய வாழ்வையும் நாடும் நபரின் பகுதியில் உள்ள மனப்பூர்வமான முயற்சி மற்றும் ஈடுபாடு ஆகியவற்றால் இந்தப் புதிய பிறப்பு ஏற்படுகின்றது.

கூற்று 3: "ஞானஸ்நானத்திற்'குள்' உள்ள ஒவ்வொன்றையும் ஒருவர் புரிந்து கொள்ளத் தேவையில்லை"

ஞானஸ்நானம் என்பது பின்வருவனவற்றுக்குள்ளாக்குகின்றது அல்லது பின்வருவனவற்றிற்''குள்'' இருக்கிறது என்று சிலர் சுட்டிக் காட்டியிருக்கின்றனர்:

(1) பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்திலே (மத். 28:19).

(2) பாவமன்னிப்பு (அப். 2:38; மாற். 1:4; லூக். 3:3; மத். 26:28).

(3) கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமம் (அப். 19:5).

(4) கிறிஸ்து (ரோமர் 6:3).

(5) கிறிஸ்துவின் மரணம் (ரோமர் 6:3).

(6) கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபை (1 கொரி. 12:13).

இவ்விதமாக அவர்கள், அப். 2:38ல் பேதுருவின் பிரசங்கத்தைக் கேட்டவர்கள் பாவமன்னிப்பைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியிருந்ததென்றால், ஞானஸ்நானம் எவற்றிற்''குள்'' eis ("into" *க்குள்)*[7] *ஆக்குகின்றதோ அவை எல்லாவற்றையும் அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டியிருந்திருக்குமே என்று வாதிட்டுள்ளனர்.*

மத். 28:19, அப். 19:5, ரோமர் 6:3 மற்றும் 1 கொரி. 12:13 ஆகியவற்றில் குறிப்பிடப்பட்ட கிரேக்கச் சொற்றொடர்கள் அப். 2:38ல் உள்ள சொற்றொடரில் இருந்து மாறுபடுகின்றன என்பதே இதில் உள்ள பிரச்சனையாக இருக்கின்றது. அப். 2:38, மாற். 1:4, லூக். 3:3 மற்றும் மத். 26:28 ஆகியவற்றில் உள்ள eis என்பதன் வலிவு பின்வரும் வகையில் கருதப்பட வேண்டும் என்று Oepke *அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்: "eis என்பதன் நிறைவு வலிவானது அத்துடன் இணைந்துள்ள முன்னிடைச் சொல் விளக்கமானது தனிப்பட்ட வினையுரிச் சொல் விளக்கமாகும் அளவுக்கு உயருகின்றது."*[8] *ஞானஸ்நானத்துடன் eis என்பதன் மற்ற பயன்பாடுகள் ''ஒரு தனிப்பட்ட வினையுரிச் சொல் விளக்கமாகும்'' "இணைவு முன்னிடைச் சொல்" விளக்கமாயிருப்பதில்லை; ஆகையால், அவைகள் அப். 2:38 அல்லது மாற்கு 1:4க்கு இணையானவைகளாய் இருப்பதில்லை.*

ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கான நமது நோக்கங்களைத் தேவன் அறிகின்றார்; இந்த அடிப்படையிலேயே அவர் பரிசுத்த ஆவியை அருளுகின்றார். பிரமாணத்தின் கீழ் இருந்தவர்கள் தங்கள் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுவதற்காகப் பலிகளைக் கொண்டு வந்தது போலவே, நமது பாவங்களிலிருந்து நம்மைச் சுத்திகரிக்கும் நோக்கத்திற்காக நாம் ஞானஸ்நானம் பெற வர வேண்டியுள்ளது. மற்ற சில நோக்கங்களுக்காக வருகின்றவர்கள் ஞானஸ்நானத்துடன் தேவன் இணைத்துள்ள அர்த்தத்தைத் தவற விடுகின்றனர்.

கூற்று 4: "ஆபிரகாமின் பயணம் ஒரு உதாரணமாக உள்ளது"

ஒருவர் ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கான நோக்கத்தை அறியத் தேவையில்லை என்பதை ஆபிரகாமின் பயணமானது விளக்கி யுரைக்கின்றது என்று சிலர் கூறியுள்ளனர்.

> *ஆபிரகாம் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்காகத் தமது சொந்த நாட்டை விட்டு, தாம் எங்கு போகிறோம் என்ற கருத்து எதுவும் இல்லாதிருந்தும் ஏதோ ஓரிடத்திற்கு ஒரு பயணத்தைத் தொடங்கினார் (எபி. 11:8). தேவன் அவரை எங்கு வழி நடத்திச் சென்றார் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தால், அவர் இன்னும் அதிக கீழ்ப்படிதலுடன் இருந்திருப்பார் அல்லவா?[9]*

ஒருவர் தாம் ஞானஸ்நானம் பெறுவதன் நோக்கத்தை அறியத் தேவையில்லை என்பதை நிரூபிக்க ஆபிரகாமின் பயணத்தைப் பயன்படுத்துவதில் இரண்டு பிரச்சனைகள் எழுகின்றன. முதலாவது, ஆபிரகாமுக்குத் தேவனுடைய கூற்றானது அவர் (ஆபிரகாம்) தம் சொந்த நாட்டை விட்டு தாம் (தேவன்) காண்பிக்கும் இடத்திற்குப் போக வேண்டும் என்ற ஒரு கட்டளையை மட்டும் உள்ளடக்கியதாய் இருந்த தில்லை. ஆபிரகாம் இதைச் செய்தால் அவரைப் பெரிய ஜாதியாக்கி அவருக்குள் இந்தப் பூமியின் சகல குடும்பங்களையும் ஆசீர்வதிப்பதாகத் தேவன் அவரிடத்தில் கூறினார் (ஆதி. 12:1-3). இரண்டாவதாக, ஆபிரகாம் தமது சொந்த நாட்டை விட்டுத் தாம் எங்கு செல்கிறோம் என்பதை அறியாதிருந்தார் ஆயினும், எங்கு செல்ல வேண்டும் என்று காண்பிப்பதாகக் கூறிய தேவனுடைய வாக்குத்தத்தமின்றி அவர் விடப்பட்டிருக்கவில்லை (ஆதி. 12:1).

ஞானஸ்நானத்தில் இதற்கு இணையானது பல வேளைகளில் நடந்துள்ளது. ஒரு நபர் பாவமன்னிப்புக்காக தண்ணீரில் ஞானஸ்நானம் பெறத் தீர்மானம் செய்தவராக, எங்கு ஞானஸ்நானம் பெறுவது என்பதை அறியாதவராகக் கிளம்பி வெளியே சென்றார். வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆசீர்வாதத்தின் மீதுள்ள விசுவாசமே இரட்சிப்புக்குத் தேவையான விசுவாசமாக உள்ளது (ஒருவர் தண்ணீரைக் காணும்படி எங்கு செல்கின்றார் என்பதில் அல்ல). ஆபிரகாமின் விசுவாசத்தைப் பொறுத்தமட்டிலும் கூட இது உண்மையாயிருந்தது; அவருடைய விசுவாசமானது தேவனுடைய வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆசீர்வாதத்தின் மீது இருந்ததே தவிர, தேவன் தம்முடைய வாக்குத் தத்தங்களை எங்கு நிறைவேற்றுவார் என்பதில் அல்ல.

ஆபிரகாம் தாம் எங்கு செல்கின்றோம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாதிருந்தார், ஏனென்றால் அவர் எங்கு சென்று கொண்டிருந்தார் என்பதைத் தேவன் அவருக்கு இன்னமும் வெளிப்படுத்தாதிருந்தார், ஆனால் அவர் சென்றால் தேவன் தாம் என்ன செய்வோம் என்பதை வெளிப் படுத்தியிருந்தார். இதில் அவர் (ஆபிரகாம்) தம் விசுவாசத்தை வைத்தார்.

நாம் ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொண்டால், அவர் என்ன செய்வார் என்று தேவன் நமக்கு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். அவர் என்ன செய்வார் என்று நாம் அறிந்து கொள்ள முடியும் என்று இது அர்த்தமாகின்றது, மற்றும் இதில் நாம் நம்முடைய விசுவாசத்தை வைக்க வேண்டும்.

கூற்று 5: "இஸ்ரவேலர்கள் எரிகோவில் தங்கள் செயல்பாட்டிற்கான காரணத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டியிருந்ததில்லை"

எரிகோவின் மதில்களைச் சுற்றி இஸ்ரவேலரின் அணி வகுத்து நடந்து செல்லுதல் பற்றி, ''அவர்கள் (இஸ்ரவேலர்கள்) அணி வகுத்துச் செல்வதற்கான காரணத்தைப் புரிந்து கொள்ளத் தவறியிருந்து, ஆனால் அணி வகுத்துச் சென்றிருந்தார்கள் என்றால், தேவன் அந்த மதில்களை (விழாமல்) நிற்கச் செய்திருப்பாரா?" என்ற கேள்வி கேட்கப்பட்டுள்ளது.[10] தேவன் அவர்களுக்குப் போதுமான, வெளிப்படையான மற்றும் முழுமையான அறிவுறுத்தல்கள் கொடுத்திருந்தார், மற்றும் அவர் தாம் கட்டளையிடப்பட்டிருந்ததை அவர்கள் செய்தால் தாம் செய்வதென்ன என்பதையும் தெளிவாய் உரைத்திருந்தார் (யோசுவா 6). அவர்கள் அதைப் புரிந்து கொண்டார்கள், ஆகையால் தேவன் தாம் வாக்குத்தத்தம் பண்ணினதைச் செய்வார் என்ற விசுவாசத்துடன் அணி வகுத்துச் சென்றார்கள். இந்த விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் தேவன் அந்த மதில்களைச் சிதையச் செய்தார் (எபி. 11:30).

அவர்களின் விசுவாசம் எதின் மேலிருந்தது? அவர்களின் அணி வகுத்த நடையிலா? அவர்களின் ஆர்ப்பரிப்பிலா? அவர்களின் எக்காளங்களை ஊதியதிலா? மதில்களைத் தேவன் இடிந்து விழச் செய்வார் என்று அவர் மீது கொண்ட விசுவாசமே அவர்களை அணி வகுத்துச் செல்லும்படி தூண்டிற்று. அவர்களின் விசுவாசத்தினாலேயே தேவன் மதில்களை இடிந்து விழச் செய்தார் என்ற உண்மையானது, மதில்களை இடிப்பதற்கு அவர்கள் அவர் மீது விசுவாசம் கொள்ளாதிருந்தால், அவர்கள் அணிவகுத்துச் சென்றிருந்தாலும், ஆர்ப்பரித்து மற்றும் எக்காளங்கள் ஊதியிருந்தாலும் அவர் மதில்களை இடிந்து விழச் செய்திருக்க மாட்டார் என்றே அர்த்தப்படுகின்றது.

மதில்களை இடிந்து விழச் செய்தல் என்பதே தேவனுடைய வாக்குத்தத்தமாய் இருந்தது. தேவன் தமது பங்கை நிறைவேற்றுவதற்கு, அவர்கள் விசுவாசத்துடன் அணிவகுத்து, ஆர்ப்பரித்து மற்றும் எக்காளம் ஊதுதல் என்பது அவர்களின் பங்காயிருந்தது. அவர்கள் தேவனுடைய பங்கைப் புரிந்து கொள்ளாதிருந்தால், தேவன் தமது பங்கை நிறைவேற்றுவார் என்ற விசுவாசத்துடன் அவர்கள் செயல்பட்டிருக்க முடியாது.

நமது விஷயத்தில், நமது பாவங்களை மன்னித்தல் என்பது தேவனுடைய பங்காக உள்ளது. தேவன் தம்முடைய பங்கை நிறைவேற்றுவார்

-

என்ற விசுவாசத்துடன் நாம் ஞானஸ்நானம் பெறுவதென்பது நமது பங்காக உள்ளது. நாம் தேவனுடைய பங்கைப் புரிந்து கொள்ளாவிட்டால், தேவன் தம்முடைய பங்கை நிறைவேற்றுவார் என்ற விசுவாசத்துடன் நாம் செயல்பட முடியாது.

போதுமான அளவு புரிந்து கொள்ளுதல் இல்லாமை என்பது விசுவாசத்தைத் தடை செய்து, அதினால் இரட்சிப்பையும் தடை செய்கின்றது என்பதை அறியுமளவுக்கு சாத்தான் கூர் மதியாளனாய் இருக்கின்றான். "ஒருவன் ராஜ்யத்தின் வசனத்தைக் கேட்டும் உணராதிருக்கும் போது, பொல்லாங்கன் வந்து, அவன் இருதயத்தில் விதைக்கப்பட்டதைப் பறித்துக் கொள்ளுகிறான்" (மத். 13:19), "அவர்கள் விசுவாசித்து இரட்சிக்கப்படாதபடிக்கு" (லூக். 8:12) அவன் இவ்வாறு செய்கின்றான். புரிந்துகொள்ளுதல் என்பதே விசுவாசத்தின் அடிப்படையாய் உள்ளது (ரோமர் 10:17), மற்றும் விசுவாசம் என்பது தேவன் ஏற்றுக் கொள்ளும் செயலுக்கு அடிப்படையாக உள்ளது (எபி. 11:6); ஆகையால், இரட்சிப்புக்குப் புரிந்து கொள்ளுதல் அவசியமாகின்றது (மத். 13:15). பாவமன்னிப்புக்கு அவசியமானது என்ன என்பதைப் புரிந்து கொள்ளாத ஒருவர், பாவமன்னிப்புக்கு அவசியமானதைச் செய்தாலும் கூட அவர் விசுவாசத்தினால் செயல்பட முடியாது; அவர் தாம் செய்கின்ற செயலுக்கும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆசீர்வாதத்துக்கும் இடையில் உள்ள உறவைப் புரிந்து கொள்ளாதிருக்கின்றார். இப்படிப்பட்ட செயலானது விசுவாசத்தின் செயல்பாடாயிராமல் கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலின் செயல்பாடாகவே இருக்கும். கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலின் செயல்பாடல்ல ஆனால் இயேசுவின் சுத்திகரிக்கும் இரத்தத்தின் மீதுள்ள விசுவாசத்தின் அடிப்படையிலான கீழ்ப்படிதலின் செயல்பாடுதான் இரட்சிப்பாக உள்ளது.

கூற்று 6: "எல்லா ஆசீர்வாதங்களுக்காகவும் ஒருவர் ஞானஸ்நானம் பெறுகின்றார்"

ஞானஸ்நானம் பெறுபவருக்குக் கிடைக்கின்ற ஆசீர்வாதங்கள் பலவற்றை அட்டவணைப் படுத்திய பிறகு, ஜிம்மி ஆலென் அவர்கள் பின்வரும் உற்று நோக்கலை ஏற்படுத்தினார்:

> ஒருவர் தாம் முழுக்காட்டப்பட்ட வேளையில் கர்த்தரால் தரப்படுகின்ற ஆசீர்வாதமான பாவமன்னிப்பைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்ளாதிருந்தால் அந்தத் தனிநபர் மறுமுழுக் காட்டப் படுதல் அவசியம் என்று தர்க்கரீதியாக ஒருவர் மனநிறைவு கொள்வாரென்றால், இதைத் தொடர்ந்து, அவர் தேவனால் நிறைவேற்றப்படும் இன்னொரு காரணத்தைப் புரிந்து கொள்ளத் தவறியிருந்தால், அதை அவர் கற்றவுடன் அவருக்கு இன்னொரு ஞானஸ்நானம் தேவையாயிருக்கும்.[11]

ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக நாம் செயல்படும் பொழுது, மற்ற பல ஆசீர்வாதங்களுக்கு நாம் ஒரு கதவைத் திறக்க முடியும். இந்த ஆசீர்வாதங்கள் அந்தச் செயல்பாட்டின் நோக்கமாயிராமல் அந்தச் செயல்பாட்டின் விளைவாயிருக்க முடியும்.

ஒரு மனிதர் ஒரு திருமண உரிமத்தை வாங்கி, இருக்கைகளின் நடுவே முன்னே சென்று திருமணம் செய்து கொள்ளும் நோக்கத்திற்காக திருமணத்தில் "நான் வாக்குக் கொடுக்கிறேன்" என்று கூறலாம். திருமணம் செய்து கொள்வதற்காக அவர் இந்த விஷயங்களைச் செய்வதன் விளைவாக திருமணத்துடன் இணைந்துள்ள ஆசீர்வாதங்கள் பலவற்றை அவர் தமக்குக் கிடைக்கும்படிச் செய்ய முடியும். இதே வழிமுறையில், பாவியாயிருப்பவர் தேவனுடன் தமது உறவைச் சரியாக்கிக் கொள்வதற்காக, இனியும் தேவனிடத்திலிருந்து பிரிந்திராதபடிக்குத் தமது பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும் படியாக ஞானஸ்நானம் பெற வேண்டியுள்ளது. இவ்வழி முறையில் பதில்செயல் செய்வதென்பது கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள சகல ஆசீர்வாதங் களுக்கும் கதவைத் திறக்கும் (எபே. 1:3).

ஞானஸ்நானம் பெறுகின்றவர் அந்தப் புதிய உறவுடன் இணைந்துள்ள எல்லா ஆசீர்வாதங்களையும் புரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று அவசியமில்லை. திருமணம் செய்து கொள்ளுகின்ற ஒரு மனிதரைப் போலவே, ஞானஸ்நானம் பெறுகிறவரும் அந்த உறவுமுறைக்குள் நுழைவதற்கு இன்றியமையாதது என்ன மற்றும் அந்த நோக்கத்திற்கான செயல்பாடு என்ன என்பதை மட்டும் அறிந்திருத்தல் போதுமானது. இதைச் செய்வதினால், ஞானஸ்நானத்தின் சகல ஆசீர்வாதங்களும் புரிந்து கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும், புரிந்து கொள்ளப் படாதிருந்தாலும் அவருக்குக் கிடைக்கும். ஒவ்வொரு நாளும் அவர் ஒரு புதிய ஆசீர்வாதத்தை அறிந்தாரென்றால், அவர் ஒவ்வொரு ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவதற்காகவும் மீண்டும் மீண்டும் ஞானஸ்நானம் பெற வேண்டும் என்று அர்த்தப் படுத்தாது, இது திருமணமான ஒரு மனிதர் புதிய ஆசீர்வாதம் ஒவ்வொன்றையும் அறியும் போது மீண்டும் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று கூறுவதை விட மிகையானதல்ல. ஞானஸ்நானம் பெறவோ அல்லது திருமணம் செய்து கொள்ளவோ அவசியமானதைச் செய்தல் என்பது அந்தப் புதிய உறவின் ஆசீர்வாதங்கள் யாவும் கிடைப்பதற்கு ஏற்கனவே வழி வகுத்த செயலாகின்றது.

செசில் மே Jr. அவர்கள் சரியாகவே பின்வருமாறு அவதானித்துள்ளார்:

> "பரிசுத்த ஆவியின் வரம்" என்பதைக் காட்டிலும் "பாவமன்னிப்பு" என்பதை ஒருவர் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமா என்பது கேள்வியல்ல. ஒருவர், "பாவங்கள் ஏற்கனவே மன்னிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதால்" என்பதற்கு மாறாக "பாவமன்னிப்புக்கென்று" என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமா என்பதே கேள்வியாகும்; "நான் கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கின்ற காரணத்தால்" என்பதற்கு மாறாக "கிறிஸ்துவுக்குள்"; ... ஏனெனில் ஞானஸ்நானம் பெறுபவர் இரட்சிப்பு தமக்கு ஏற்கனவே கிடைத்து விட்டது என்று நம்புவதானது ஞானஸ்நானத்திற்கான வேதாகம நோக்கம் ஒவ்வொன்றையும் ஒன்றுமற்றதாக்குகின்றது.[12]

கூற்று 7: "ஞானஸ்நானத்திற்கான ஒரு நோக்கமானது மற்ற எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்குகின்றது"

தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதல் என்ற ஒரு நோக்கத்திற்காக ஞானஸ்நானம் பெறுதல் என்பது மற்ற நோக்கங்கள் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கு கின்றதென்று கூறப்பட்டுள்ளது.

> ஒருவர் ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கான எல்லாக் காரணங்களையும் புரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டும், அல்லது மற்ற எல்லா காரணங்களையும் அரவணைத்துள்ள ஒரு காரணத்தைப் புரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று காணப்படுகின்றது ... மற்ற எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்குகின்ற ஒரு காரணமாக இருப்பது தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதல் என்ற காரணம் ஆகும் என நான் நம்புகின்றேன். பிதாவுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்காக இயேசு ஞானஸ்நானம் பெற்றார் (மத். 3:15-17), ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கு அவர் கொண்டிருந்ததைக் காட்டிலும் உயர்வான நோக்கத்தை வேறு எவரும் கொண்டிருக்க முடியாது.

இயேசுவின் ஞானஸ்நானத்தில் உள்ள நோக்கங்களில் ஒன்றை மட்டும் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டு, அவர் ஞானஸ்நானம் பெற்றதற்கான மற்ற நோக்கங்களைக் காணாமல் விட்டுவிடுவதற்கும், நாம் ஞானஸ்நானம் பெற வேண்டியதற்கான நோக்கங்களை மதியாமல் இருப்பதற்கும், நாம் ஞானஸ் நானம் பெறுவதற்கான ஒரு நோக்கம் இந்த ஒரு நோக்கம்தான் என்று முடிவு செய்வதற்கும் ஒருவருக்கு என்ன உரிமையுள்ளது?

தேவனுக்கு கீழ்ப்படிவதற்காக இயேசு ஞானஸ்நானம் பெற்றதில் பாவமன்னிப்பு, இரட்சிப்பு மற்றும் புதிய வாழ்வு ஆகியவை உள்ளடங்கிற்றா? இல்லையென்றால், தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கான ஞானஸ்நானமானது ஞானஸ்நானத்துடன் இணைந்துள்ள எல்லா நோக்கங்களையும் உள்ளடக்குவதில்லை என்றாகின்றது. இயேசுவின் ஞானஸ்நானத்தினுடைய நோக்கமாகிய தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதல் என்ற நோக்கமானது நமது ஞானஸ்நானத்திலும் உள்ளடங்கியிருக்கின்றது, ஆனால் இயேசு சிலுவையில் சிந்திய இரத்தத்தினால் சாத்தியமாக்கப்பட்ட பாவமன்னிப்பின் மூலமாக தேவனுடனான புதிய ஒரு உறவில் பிரவேசிக்கும் நோக்கத்தை உள்ளடக்குமளவுக்கு இது அதற்கப்பாலும் செல்லுகின்றது. ஞானஸ்நானத்தை இதற்குக் குறைவானதாக ஏற்படுத்து கின்ற எவரும் அதை கண்மூடித்தனமான கீழ்ப்படிதலின் அடிப்படை யிலான வெற்றுச் சடங்காகவே ஆக்குகின்றனர், அவர்கள் இயேசுவின் இரத்தத்தின் மீதுள்ள விசுவாசத்தை அவமாக்குகின்றனர். வேதாகமத்தில் எவ்விடத்திலும் புரிந்து கொள்ளுதலற்ற, அர்த்தமில்லாத ஒரு சடங்கானது மனிதரைத் தேவனுடன் சரியான உறவு முறைக்குள் கொண்டு வந்ததாகக் காணப்படவில்லை.

முடிவுரை

ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் ஒருவர் தேவனுடன் ஒரு புதிய உறவுக்குள் பிரவேசிக்கின்றார், இது சகல ஆசீர்வாதங்களுக்கான கதவைத் திறக்கின்றது. ஞானஸ்நானம் என்பது தேவனுடைய கட்டளைக்குக் கண்மூடித்தனமாகப் பதில் செயல் செய்வதைக்காட்டிலும் மேலானதாகும், ஏனெனில் இது ஒருவருடைய பாவம் நிறைந்த கடந்த காலத்தை உணர்ந்தறிதலையும், இயேசுவின் கர்த்தத்துவம் மற்றும் பாவங்களை மன்னிக்கும் அவரது வல்லமை ஆகியவற்றில் விசுவாசத்தையும், இயேசுவுக்காக வாழ்வதற்கான ஒரு தீர்மானத்தையும், தேவனுடன் ஒரு புதிய உறவில் பிரவேசிப்பதற்கான விருப்பத்தையும் உள்ளடக்குகின்றது. இருதயத்தில் இப்படிப்பட்ட புரிந்து கொள்ளுதலோடும் நோக்கத்தோடும் ஞானஸ்நானம் பெற்றிராத நபர், தாம் புதிய உடன்படிக்கையின்படியான ஒரே ஞானஸ்நானத்தைப் பெற்றிருக்க வில்லை என்று உணர்ந்தறிய வேண்டும் மற்றும் இந்த காரணத்திற்காக, இயேசுவின் மீது அவர் விசுவாசம் கொண்டுள்ளதால் தேவனுடனான தமது உறவை சரிப்படுத்த வேண்டிய தனது வாழ்வின் அவசியமான மாற்றங் களைச் செய்யத் தீர்மானித்தவராக, இயேசுவின் மீதுள்ள விசுவாசத்தை அறிக்கையிட்டு, இயேசுவின் இரத்தத்தினால் தன் பாவங்கள் சுத்திகரிக்கப் படும்படி ஞானஸ்நானத்தில் இயேசுவுடன் கூட அடக்கம் பண்ணப்பட்டு பாவமன்னிப்பின் மூலமாக தேவனுடனான புதியதொரு உறவில் பிரவேசிக்க வேண்டும்.

குறிப்புகள்

[1]Cecil May, Jr., "The Nature of Faith, and the 'Rebaptism' Question," Magnolia Bible College *Preacher Talk* 8 (March 1992):3. [2]Ibid. [3]Jimmy Allen, *Rebaptism?* (West Monroe, La.: Howard Publishing Co., 1991), 41. *இந்தப் பணியானது (எழுத்துக்களானது) இதை எழுதியவர் மீதுள்ள எவ்வித விரோதத்தினாலும் இன்றி, இதனுடைய விரிவான முன் வைப்புகளாலும் மற்றும் இவருடன் ஒத்துப் போகின்றவர்களின் எழுத்துக்களில் இருந்து பெறப்பட்டுள்ள ஏராளமான மேற்கோள்களினாலுமே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது.* [4]Ibid., 46; *பக். 47-48ல் கூடக் காணவும்.* [5]Rubel Shelly, *I Just Want to Be a Christian* (Nashville: 20th Century Christian, 1986), 124. [6]Allen, 41. [7]Ibid., 117. [8]A. Oepke, "*eis*," in *Theological Dictionary of the New Testament*, ed. Gerhard Kittel, trans. and ed. Geoffrey W. Bromiley (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1964), 2:429. [9]Allen, 42. [10]Ibid., 43. [11]Ibid., 173. [12]Cecil May, Jr., "The Purpose of Baptism, and the 'Rebaptism' Question" Magnolia Bible College *Preacher Talk* 8 (February 1991): 3. [13]Allen, 173.